

Издание Херсонского Кафедрального собора Сретения Господня. Публикуемый ниже материал представляет собою подборку из проповедей и телепрограмм отца Иоанна Замараева, а также выдержки из богословских работ и выступлений выдающихся христианских мыслителей

7.11.18

№334 Ведмица

Для духовных размышлений на предстоящую неделю

Різдвяне послання

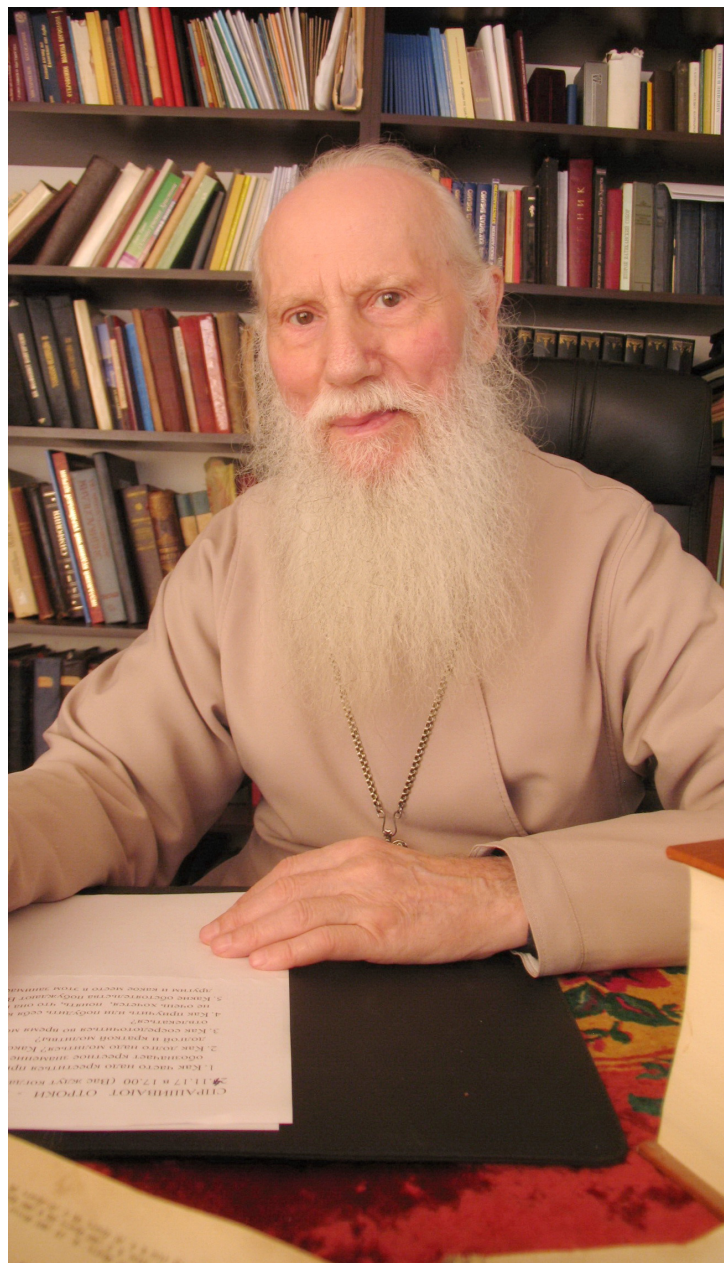
Високопреосвященнішого Даміана
Архієпископа Херсонського і Таврійського
Боголюбивим пастирям
і всім вірним чадам Херсонської єпархії
Української православної Церкви
Київського Патріархату

Христос Народжується!

Що змінилося з ерою після Різдва Христового?

За 20 століть багато що трапилося – скасовано рабство в Європі, а потім і в усьому світі, праця перестала вважатися принизливою долею рабів, більше того – за словом Павла апостола: «як хто працювати не хоче, – нехай той не їсть!» (2Сол.3,10). **ЖИТТЯ** будь-якої людини оголошене самоцінним. У розвинених християнських країнах практично подолані расові і національні відмінності, досягнуто рівноправ'я жінок із чоловіками. У суспільстві утверджуються ідеали гуманізму, давно вже сформувались такі поняття як «права людини», здійснюється соціальна допомога хворим, інвалідам, утримуються дитбудинки і притулки. Навіть таке, саме собою зрозуміле для нас із Вами, право на пенсійне забезпечення – у давнину було просто немислиме. **Науково-технічна революція** вражає уяву, у багатьох країнах скасована смертна кара і т.д.

Далеко не всі ці досягнення є заслугою Церковників, бувало й, навпаки. Духовенство у чолобитній умовляло князя Володимира, який скасував сме-

ртну кару, знову її відновити. Преподобні Йосип Волоцький і Максим Грек наполягали на спаленні еретиків. Святитель Ігнатій Брянчанінов категорично виступав проти відміни кріпосного права тощо.

Історичні реалії часто-густо не укладаються у прості звичні схеми. Церква – і католицька на Заході і православна на Русі – свого часу запекло опиралася перекладу Священного Писання на зрозумілі народам мови, хоча, здавалося б, повинна була бути у першу чергу в цьому зацікавленою. А ініціювали і розпочинали трудитися у цій архіважливій справі не найближчі друзі клерикалів – масони. І **вивченню** Біблії ми значною мірою зобов'язані таким видатним діячам, як, наприклад,

Олександр Лопухін – член ложі «Трьох добродетелей», а **духовній освіті** народу – укладачу катехизису – святителю Філарету Дроздову – члену масонської ложі «Немезида» та іншим.

Далеко **не завжди** Церква була на висоті свого духовного покликання, та й сьогодні часом ім'я Боже хулиться людьми, які спостерігають за пожадливістю чи глупотою священства, за похмурістю і обмеженістю прихожан, котрі всім своїм виглядом свідчать не про те, що вони проповідники **«Радісної вісті»**, а носії «поганих новин».

І, однак, людство рухається уперед – до прогресу, в тому числі і морально-го. Наприклад, усього кілька десятиліть тому назад, хто би міг подумати, що піднята Христом до, здавалось, недосяжності, моральна планка цнотливості, що забороняє чоловікові позирати на чужу жінку із пожадливістю, стане у минулому році предметом настільки гучних скандалів, причому, не де-небудь, а в Голлівуді. Так, тепер домоганнями вважаються не тільки непристойні пропозиції чи жести, але й відповідні погляди. Поки, звичайно, багатьох це шокує та обурює, але пройде з десяток років, і неприпустимість «сальних» поглядів і натяків стане загальноприйнятою нормою.

Іншими словами, Христова «закваска», звісно, повільно, нажаль, проте невідступно змінює світ, причому, часто, незалежно від зусиль служителів Церкви, і це, насправді, найвеличніше чудо із чудес, яке провіщене ще за багато століть до Нової ери Єремією.

Пророк виголошує від імені Господа: «Ось, дні настають, коли складу Я... Новий Заповіт... не такий Заповіт, котрий вони поламали... Дам Закона Свого в середину їхню, і на їхньому серці його напишу, і Я стану їм Богом, вони ж Мені будуть народом! І більше не будуть навчати один одного, і брат свого брата, говорячи: «Пізнайте Господа!». Бо всі **самі** будуть знати

Мене, від малого їхнього й аж до великого їхнього, – каже Господь...» (Єр.31,31-34).

Нова Ера Христа – ера свободи. Старозавітний писаний Закон із масою релігійних приписів канули в Лету. А нам – людям нових часів виявлена довіра жити по совісті – закону, накресленому Всевишнім на серцях наших.

Так воно і є – багато хто живуть по совісті, навіть не знаючи Всевишнього Творця Неба і землі, і, навпаки, чимало тих, хто волає «Пізнайте Господа!», живуть гірше варварів.

21 століття, в цьому відношенні, надивовижу парадоксальне. Не так вже й багато народу у повноті виконують церковні традиції, тим більше вивчають Богослів'я, що, звісно, не є добре. Однак що вражає – майже у будь-якого жителя планети Земля є свій **особистий** релігійний досвід, нехай і гранично скромний. Якимось чином люди відчувають – коли Небо задоволено їх поведінкою, а коли, навпаки, і намагаються у житті враховувати свої інтуїції. Звісно, часто люди непослідовні – проголосивши, скажімо, багаторазово спостережений принцип: «на чужому нещасті свого щастя не збудувати», або «придбане нечесним шляхом не піде на користь», тим не менше, сімдесятий раз наступають на одні й ті ж граблі. І все ж – із кожним роком люди стають розумнішими, досвідченішими і добрішими, а значить, ближчими до Христа, Народження на світ Божий Якого, ми нині світло святкуємо.

**Христос Народжується!
Славимо Його!**

+ *Даміан*

**Архієпископ Херсонський
і Таврійський**

Різдво Христове 2016-2017 рр.

*Предыдущие №№ «Седмицы» на сайте: <http://pravoslav.tv>
Листочек передайте, кому сочтете нужным*